

Vai diễn cũ i cùng

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Tư:, 29 Tháng 9 Năm 2010 05:00

Có m&#t di&#n viên già đã v&# h&#u, s&#ng đ&#c thân. Mùa h&# năm &#y, ông tìm v&# m&#t làng v&#ng v&# vùng núi, s&#ng v&#i gia đình ng&#&#i em ông là giáo viên c&#p 1 tr&#ng làng.

M&#i bu&#i chi&#u ông th&#&#ng ra ch&#i n&#i bãi c&# v&#ng l&#ng ngoài thung lũng.

&# đó, chi&#u nào ông cũng th&#y m&#t chú bé ra ng&#i đ&#i đoàn tàu ch&#y qua thung lũng, tr&#&#c khi r&# vào nh&#ng vách đá đ&#n phía ga trên.

Chú bé h&#i h&#p đ&#i. Đoàn tàu ph&# đ&#y b&#i đ&#ng v&#i nh&#ng toa đông đúc hành khách nh&# m&#t th&# gi&#i khác l&# &#m &#m l&#&#t qua thung lũng. Chú bé v&#t đ&#ng đ&#y háo h&#c đ&#a tay v&#y v&#i hy v&#ng mong manh r&#ng: có m&#t hành khách nào đó v&#y l&#i chú.

Nh&#ng hành khách - m&#t m&#i vì su&#t m&#t ngày trên đ&#ng- ch&#ng ai đ&# ý v&#y l&#i chú bé không quen bi&#t.

Hôm sau, r&#i hôm sau, hôm sau n&#a, hôm nào ông già cũng th&#y chú bé ra v&#y và v&#n không m&#t hành khách nào v&#y l&#i. Nhìn nét m&#t th&#t v&#ng c&#a chú bé, tim ng&#&#i di&#n viên già nh&# th&#t l&#i.

Ông nghĩ: "Không gì đau lòng b&#ng vi&#c th&#y m&#t em bé th&#t v&#ng, đ&#ng đ&# tr&# con m&#t lòng tin &# đ&#i s&#ng, &# con ng&#&#i."

Và m&#t ngày kia, ng&#&#i em th&#y ông anh di&#n viên gi&# chi&#c vali hoá trang c&#a ông ra. Ông d&#n

Vai diễn cũ i cùng

Tác Giả: Saigon Echo s̄ u t̄ m
Thứ Tư: 29 Tháng 9 Năm 2010 05:00

lên mép m̄ t b̄ râu gī, đeo kính, m̄ n̄ đầu m̄ t chī c áo veston cũ, m̄ c vào r̄ i ch̄ ng ḡ y đi. Ông đi nh̄ chuȳn xe nḡ a c̄ a tr̄ m lên tàu đi nḡ c lên ga trên.

Nḡ i sát c̄ a s̄ toa tàu ông th̄ m nghĩ: "Đây là vai k̄ ch cū i cùng c̄ a mình, cũng nh̄ nhī u l̄ n nhà hát th̄ ng phân cho mình m̄ t vai ph̄, m̄ t vai r̄ t bình th̄ ng, m̄ t hành khách gī a bao hành khách đi tàu..."

Tàu đi ngang qua thung lũng có chú bé đang đ̄ ng v̄ y, nḡ i dī n viên già nhoài nḡ i ra, c̄ i, đ̄ a tay v̄ y l̄ i chú bé. Ông th̄ y chú bé m̄ ng cū ng quít, nh̄ y c̄ ng lên, đ̄ a c̄ hai tay v̄ y mãi.

Con tàu đi xa nḡ i dī n viên già trào n̄ c m̄ t c̄ m đ̄ ng h̄ n b̄ t c̄ m̄ t đêm huy hoàng nào ò nhà hát. Đây là vai k̄ ch cū i cùng c̄ a ông, m̄ t vai ph̄, m̄ t vai không có l̄ i, m̄ t vai không đáng k̄ nh̄ ng đã làm cho chú bé kia vui s̄ ng, đã đáp l̄ i tâm h̄ n chú bé và chú s̄ không m̄ t lòng tin ò cū c đ̄ i.

* *

Cū c đ̄ i là gì? Nī m tin và h̄ nh phúc th̄ t s̄ ò đâu? B̄ n là ai và v̄ trí đang ò đâu gī a ch̄ đ̄ i muôn l̄ i?... Cho dù cū c đ̄ i nh̄ th̄ nào đi n̄ a, m̄ c cho s̄ th̄ t phũ phàng, cū c th̄ đ̄ i thay, dù b̄ n là ai và ò b̄ t k̄ n̄ i đâu,... tôi v̄ n mong r̄ ng b̄ n hoàn thành vai dī n c̄ a mình m̄ t cách xū t s̄ c, hoàn h̄ o nh̄ t.

Và, khi b̄ n nh̄ n chân ra đ̄ c khải nī m "sân kh̄ u cū c đ̄ i", nī m vui c̄ a b̄ n s̄ tăng lên ḡ p đôi, dĩ nhiên là n̄ i bū n s̄ v̄ i đi r̄ t nhī u.

Chúc b̄ n đ̄ c nhī u an l̄ c trong nh̄ ng ngày s̄ p t̄ i!